

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW**

DNR-730-246(5)/14/BB

Warszawa, dnia 22 października 2014 r.

DECYZJA DNR-2/186/2014

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 w związku z art. 127 § 1 i 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2013 r., poz. 267 z późn. zm.) oraz art. 40j ust. 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. o systemie oceny zgodności (Dz. U. z 2010 r. Nr 138, poz. 935 z późn. zm.) Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów po rozpatrzeniu odwołania SILBET Sp. z o.o. z siedzibą we Wrocławiu od decyzji Łódzkiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej z dnia 26 sierpnia 2014 r., nakładającej na ww. przedsiębiorcę obowiązek uiszczenia opłaty za przeprowadzone badania laboratoryjne próbki podstawowej *kamizelki Consorte Horyzont o kodzie EAN 5904512091059*, w kwocie 984,00 zł (dziewięćset osiemdziesiąt cztery złote), utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję.

UZASADNIENIE

W toku kontroli przeprowadzonej przez inspektorów Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Łodzi w Castorama Polska Sp. z o.o. z siedzibą w Warszawie stwierdzono w ofercie handlowej *kamizelkę Consorte Horyzont kod EAN 5904512091059*.

Przedmiotowa kamizelka została zakupiona przez kontrolowanego od Roberta Karcza i Adama Karcza, wspólników spółki cywilnej „ROBEX” Przedsiębiorstwo Handlowo – Usługowe Export – Import w Radomiu, na podstawie dokumentu WZ nr 2634/2012 z dnia 24 lipca 2012 r.; WZ nr 2214/2012 z dnia 26 czerwca 2012 r.; WZ nr 1733/2012 z dnia 22 maja 2012 r., którzy zakupili ww. wyrób od SILBET Sp. z o.o. z siedzibą we Wrocławiu na podstawie faktury VAT nr 5068/12/G z dnia 19 kwietnia 2012 r.

Na wszywce kamizelki umieszczono informacje: „Consorte, Kamizelka Horyzont; 100% Poliester, XL, symbole konserwacji, max 25x”. Na opakowaniu wyrobu w postaci nadruku podano m.in.: SILBET Sp. z o.o., ul. Grabiszyńska 233, 53-234 Wrocław, kod

EAN5904512091059, informacje dotyczące sposobu przechowywania, środków czyszczących i konserwujących, wielkości wyrobu w odniesieniu do wymiarów ciała ludzkiego oraz symbole konserwacji wyrobu wraz z objaśnieniem ich znaczenia. Jednocześnie dostawca umieścił na wyrobie własną naklejkę zawierającą informacje wymagane przez sklep Castorama, tj.: „kamizelka ostrzegawcza 2 pasy, kod 5904906801226, Robex, ul. Komunalna 159/1, 26-600 Radom”.

W toku kontroli Łódzki Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej stwierdził na wyrobie brak oznakowania CE.

W wyniku badań laboratoryjnych (sprawozdanie z badań nr 0775/ZBH/12 z dnia 2 października 2012 r.) przeprowadzonych w Instytucie Transportu Samochodowego z siedzibą w Warszawie stwierdzono niezgodność wyrobu z pkt 5.2.1 normy PN-EN 1150:2001/Ap1:2011 „*Odzież ochronna. Odzież o intensywnej widzialności do użytku pozazawodowego. Metody badań i wymagania*” w zakresie wymaganego współczynnika luminancji β materiału tła (zmierzony: kamizelka nr 1 - 0,21; kamizelka nr 2 - 0,20; kamizelka nr 3 - 0,20; wymagany: $\geq 0,40$) oraz pkt 6.1 ww. normy w zakresie minimalnej gęstości powierzchniowej współczynnika odbłasku dla materiału odblaskowego o właściwościach wyodrębnionych (stwierdzono zaniżone wartości w trzech próbkach materiału przy kącie obserwacji 12', 20', 1°, 1°30' oraz kącie oświetlenia 5°, 20°, 30°, 40°).

Na podstawie wyników kontroli oraz badań laboratoryjnych Łódzki Wojewódzki Inspektor Inspekcji handlowej uznał, że *kamizelka Consorte Horyzont kod EAN 5904512091059* nie spełnia wymagań określonych w następujących przepisach rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 21 grudnia 2005 r. w sprawie zasadniczych wymagań dla środków ochrony indywidualnej (Dz. U. Nr 259, poz. 2173), zwanego dalej „rozporządzeniem”:

1. w § 15, z uwagi na brak wymaganego współczynnika luminancji β oraz minimalnej gęstości powierzchniowego współczynnika odbłasku materiału odblaskowego (o właściwościach wyodrębnionych), co stwarza zagrożenie dla zdrowia i życia użytkownika, z uwagi na nieprawidłowe wizualne sygnalizowanie jego obecności w sytuacjach zagrożenia we wszystkich porach dnia oraz w ciemności przy oświetleniu światłami przednimi pojazdu, światłem latarek, lub reflektorów, a także przy oświetleniu światłami ulicznymi na drogach miejskich;
2. § 43 ust. 1, z uwagi brak znaku CE.

Pismem z dnia 28 lipca 2014 r. Łódzki Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej zawiadomił SILBET Sp. z o.o. z siedzibą we Wrocławiu o wszczęciu z urzędu postępowania administracyjnego w sprawie ustalenia wysokości opłaty związanej z badaniami laboratoryjnymi próbki wyrobu - *kamizelka Consorte Horyzont kod EAN 5904512091059* oraz zobowiązania wprowadzającego wyrób do obrotu – SILBET Sp. z o.o. do poniesienia tej opłaty.

Decyzją z dnia 26 sierpnia 2014 r. Łódzki Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej, działając na podstawie art. 40j ust. 1 i 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. o systemie oceny zgodności (Dz. U. z 2010 r. Nr 138, poz. 935 z późn. zm.), zwanej dalej „ustawą o systemie oceny zgodności”, nałożył na SILBET Sp. z o.o. z siedzibą we Wrocławiu obowiązek poniesienia opłat stanowiących koszt przeprowadzonych badań laboratoryjnych *kamizelki Consorte Horyzont kod EAN 5904512091059* w kwocie 984,00 zł.

W uzasadnieniu organ wskazał, że mając na uwadze ustalenia kontroli i negatywne wyniki badań laboratoryjnych uznał, iż *kamizelka Consorte Horyzont kod EAN 5904512091059* nie spełnia wymagań określonych w § 15 i § 43 rozporządzenia, czego konsekwencją było nałożenie na SILBET Sp. z o.o. z siedzibą we Wrocławiu jako podmiot odpowiedzialny za wprowadzenie do obrotu wyrobu niespełniającego zasadniczych wymagań, obowiązku uiszczenia opłaty stanowiącej równowartość kosztów przeprowadzonych badań.

W dniu 10 września 2014 r. strona wniosła odwołanie od decyzji Łódzkiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej z dnia 26 sierpnia 2014 r. zarzucając naruszenie następujących przepisów prawa:

1. art. 264 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2013 r., poz. 267 z późn. zm.), dalej: „k.p.a.” poprzez:
 - a) orzeczenie o kosztach postępowania, do jakich należy opłata związana z badaniami wyrobu, na długo (niemal 2 lata) po zakończeniu postępowania kontrolnego,
 - b) orzeczenie o kosztach postępowania w drodze decyzji, nie zaś postanowienia,
 - c) brak ustalenia w rozstrzygnięciu orzeczenia terminu i sposobu uiszczenia żądanych kosztów;
2. art. 7 k.p.a. w zw. z art. 77 k.p.a. – poprzez wybiórcze rozpatrzenie materiału dowodowego i nieprawidłowe przyjęcie przez Łódzkiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej, że Akredytowane Laboratorium Badawcze Instytuty Transportu

Samochodowego w Warszawie przeprowadziło badanie wyrobu w postaci *kamizelki Consorte Horyzont kod EAN 5904512091059*, podczas gdy z dowodu w postaci sprawozdania z badań nr 0775/ZBH/12 z dnia 2.10.2012 r. wynika, że obiektem badania, w związku z którym wydano zaskarżoną decyzję, był inny wyrób, a mianowicie „trzy kamizelki ostrzegawcze barwy pomarańczowej o nr kodu kreskowego 5904906801226”,

3. art. 7 w zw. z art. 77 k.p.a. w zw. z art. 40j ust. 2 ustawy o systemie oceny zgodności – poprzez brak wyjaśnienia istotnych okoliczności sprawy, tj. ustalenia czy koszty badania podane w informacji uzyskanej z laboratorium badawczego, są uzasadnione i czy uwzględniają rodzaj badanego wyrobu oraz stopień skomplikowania i zakres przeprowadzonego badania,
4. art. 40j ust. 1 i 2 ustawy o systemie oceny zgodności w zw. z § 2 pkt 4 rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 21 grudnia 2005 r. w sprawie zasadniczych wymagań dla środków ochrony indywidualnej – poprzez ich niewłaściwe zastosowanie, wynikające z faktu, iż wyrób *kamizelka Consorte Horyzont kod EAN 5904512091059* nie podlegał ocenie zgodności z zasadniczymi wymaganiami, bowiem był środkiem ochrony indywidualnej powszechnego użytku, który chroni przed niekorzystnymi warunkami atmosferycznymi, wilgocią, wodą lub ciepłem, a w związku z tym ewentualne przeprowadzenie jego badania na zgodność z zasadniczymi wymaganiami oraz poniesienie związanych z tym kosztów byłoby niecelowe.

Zważywszy na wskazane argumenty strona wniosła o uchylenie w całości zaskarżonej decyzji i umorzenie postępowania I instancji w całości.

Pismem z dnia 24 września 2014 r. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów zawiadomił SILBET Sp. z o.o. z siedzibą we Wrocławiu, że zgodnie z art. 10 k.p.a. organy administracji publicznej obowiązane są zapewnić stronom czynny udział w każdym stadium postępowania, a przed wydaniem decyzji umożliwić stronie wypowiedzenie się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań.

Z przedmiotowych uprawnień strona nie skorzystała.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił i stwierdził:

W świetle zebranego w sprawie materiału dowodowego, w szczególności przy uwzględnieniu wyników badań laboratoryjnych *kamizelki Consorte Horyzont kod EAN 5904512091059*, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów podziela stanowisko Łódzkiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej i uznaje nałożony

na SILBET Sp. z o.o. z siedzibą we Wrocławiu (dalej: strona, skarżąca) obowiązek uiszczenia opłaty za przeprowadzone badania za zasadny.

Ad 1. Stosownie do brzmienia art. 40j ust. 1 ustawy o systemie oceny zgodności, w przypadku stwierdzenia, że wyrób nie spełnia zasadniczych lub szczegółowych wymagań, opłaty związane z badaniami ponosi osoba, która wprowadziła wyrób do obrotu lub oddała go do użytku. W przypadku stwierdzenia, że wyrób spełnia zasadnicze lub szczegółowe wymagania, opłaty związane z badaniami ponosi Skarb Państwa (art. 40j ust. 4 ustawy o systemie oceny zgodności). Z powyższego wynika, że **osoba wprowadzająca wyrób do obrotu zawsze ponosi opłatę za badania laboratoryjne, jeśli zostanie stwierdzone, że wyrób nie spełnia zasadniczych wymagań.**

Zważywszy na oznaczenia znajdujące się na ww. wyrobie, jak i przedłożone dowody zakupu, w świetle przepisów ustawy o systemie oceny zgodności, podmiotem odpowiedzialnym za wprowadzenie do obrotu przedmiotowej kamizelki jest SILBET Sp. z o.o. z siedzibą we Wrocławiu.

Przeprowadzone w toku postępowania kontrolnego badania laboratoryjne wykazały, że *kamizelka Consorte Horyzont kod EAN 5904512091059* nie spełnia wymagań określonych w § 15 i § 43 ust. 1 rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 21 grudnia 2005 r. w sprawie zasadniczych wymagań dla środków ochrony indywidualnej (Dz. U. Nr 259, poz. 2173), zwanego dalej „rozporządzeniem”.

Fakt niespełniania przez ww. wyrób zasadniczych wymagań potwierdzony dowodem z dokumentu, tj. sprawozdaniem z badań nr 0775/ZBH/12 z dnia 2 października 2012 r. przeprowadzonych w Instytucie Transportu Samochodowego z siedzibą w Warszawie jest zatem bezsprzeczny, co z kolei implikuje konieczność obciążenia kosztami przeprowadzonych badań laboratoryjnych podmiotu, który wprowadził wyrób do obrotu.

O ile przepis art. 40j ust. 1 ustawy o systemie oceny zgodności konkretyzuje podmiot zobowiązany do poniesienia opłaty i nałożony na niego obowiązek, o tyle forma w jakiej organ wyspecjalizowany winien ustalić opłatę za przeprowadzone badania nie została określona. Zważywszy, że art. 43b ustawy o systemie oceny zgodności stanowi, że w zakresie nieuregulowanym, do postępowania w sprawie wprowadzonych do obrotu lub oddanych do użytku wyrobów niezgodnych z zasadniczymi, szczegółowymi lub innymi wymaganiami, stosuje się przepisy ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2013 r., poz. 267 z późn. zm.), dalej: „k.p.a.”, możliwe jest wydanie przez organ administracji rozstrzygnięć o różnej randze prawnej, tj. postanowienia

bądź decyzji. Zgodnie z art. 123 k.p.a. w toku postępowania organ administracji publicznej wydaje postanowienia, które dotyczą poszczególnych kwestii wynikających w toku postępowania, lecz nie rozstrzygają o istocie sprawy, chyba, że przepisy kodeksu stanowią inaczej. Przepis art. 104 k.p.a. stanowi zaś, że organ administracji publicznej załatwia sprawę przez wydanie decyzji, chyba że przepisy kodeksu stanowią inaczej. Decyzje rozstrzygają sprawę co do jej istoty w całości lub w części albo w inny sposób kończą sprawę w danej instancji. Forma rozstrzygnięcia uzależniona jest zatem od charakteru postępowania, w którym dochodzi do ustalenia opłaty za badania. Jeżeli postępowanie to ma charakter samodzielny, to winno zostać zakończone decyzją, natomiast jeśli jest ono prowadzone w ramach postępowania głównego, to wówczas właściwą formą jest postanowienie wydane wraz z rozstrzygnięciem głównym.

Twierdzenie strony, iż obciążenie jej opłatą za badania w drodze decyzji administracyjnej, po przeprowadzeniu odrębnego postępowania jest trybem niedopuszczalnym, nie znajduje zatem uzasadnienia w świetle unormowań kodeksowych.

Podkreślić należy, że na wydane w toku postępowania postanowienia służy stronie zażalenie, gdy kodeks tak stanowi (art. 141 § 1 k.p.a.), natomiast od decyzji wydanej w I instancji, służy stronie odwołanie (art. 127 § 1 k.p.a.). Biorąc pod uwagę, że art. 40j ustawy o systemie oceny zgodności nie stanowi o formie rozstrzygnięcia kwestii opłat za badania, to w konsekwencji nie stanowi o tym, czy ewentualne postanowienie wydane przez organ w tej sprawie, stronie służy zażalenie. Oznacza to, w związku z art. 127 § 1 k.p.a., że gdyby organ rozstrzygnął o opłatach za badanie w drodze postanowienia, stronie nie przysługiwałby żaden środek odwoławczy, a uprawnienia procesowe strony zostałyby ograniczone. Natomiast orzeczenie o nich w drodze decyzji, umożliwia stronie wniesienie odwołania na podstawie art. 127 § 1 k.p.a. Zatem, rozstrzygnięcie o opłacie za badania na podstawie art. 40j ust. 1 ustawy o systemie oceny zgodności w drodze decyzji a nie postanowienia, zapewnia pełną ochroną praw podmiotów, na które nałożone zostają zobowiązania o charakterze pieniężnym.

Nie można również podzielić poglądu strony, iż ustalenie obowiązku uiszczenia opłat za przeprowadzone badania stanowi koszt związany z postępowaniem kontrolnym prowadzonym przez organ I instancji, a rozstrzygnięcie winno zapaść w formie postanowienia wydanego na podstawie art. 264 § 1 k.p.a., najpóźniej w chwili sporządzenia protokołu kontroli. Jak już wskazano, postanowienia organu administracji nie rozstrzygają o istocie sprawy, bowiem dotyczą kwestii incydentalnych, wynikających w toku postępowania. Ten

subsydiarny charakter orzekania o kosztach postępowania administracyjnego, wyraźnie wskazany w przywołanym przez stronę przepisie art. 264 § 1 k.p.a., wyklucza niejako możliwość wszczęcia i prowadzenia odrębnego postępowania administracyjnego dla potrzeb ustalenia obowiązku uiszczenia opłaty za badania. Kwestia opłat za badania nie sprowadza się bowiem tylko do sposobu ustalenia ich wysokości, gdyż osnowa decyzji ustalającej opłaty za badania jest rozstrzygnięciem o samym obowiązku ponoszenia tych opłat i jego zakresie. Przy takim rozumieniu nie można zamknąć jej treści w formule kwestii incydentalnych powstających w toku postępowania.

Odnosząc się natomiast do zarzutu orzeczenia o opłacie za badania dopiero po blisko dwóch latach od zakończenia postępowania kontrolnego stwierdzić należy, iż ustalenia poczynione w toku kontroli organu I instancji dotyczące stwierdzenia niezgodności wyrobu z zasadniczymi wymaganiami mogą zostać podważone na etapie postępowania prowadzonego przez Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (dalej: UOKiK) w sprawie wprowadzenia do obrotu wyrobu niezgodnego z zasadniczymi wymaganiami przez dowód przeciwny np. pozytywne wyniki badania próbki kontrolnej zakwestionowanego wyrobu. W takiej sytuacji Prezes UOKiK stwierdza, iż wyrób spełnia zasadnicze wymagania i wówczas opłaty za badania ponosi Skarb Państwa, a nie podmiot odpowiedzialny za wprowadzenie wyrobu do obrotu. Zważywszy na to, postępowanie w sprawie ustalenia opłaty za badania może zostać wszczęte po wydaniu przez Prezesa UOKiK decyzji kończącej postępowanie w sprawie wprowadzonego do obrotu wyrobu niezgodnego z zasadniczymi wymaganiami. W niniejszej sprawie, organ I instancji wszczął takie postępowanie po wydaniu przez Prezesa UOKiK decyzji DNR-2/78/2014 z dnia 9 maja 2014 r. umarzającej postępowanie w sprawie wprowadzonej do obrotu przez SILBET Sp. z o.o. z siedzibą we Wrocławiu *kamizelki Consorte Horyzont kod EAN 5904512091059*, niezgodnej z wymaganiami określonymi w § 15 i § 43 ust. 1 rozporządzenia, z uwagi na wycofanie ww. wyrobu z obrotu. Postępowanie prowadzone przez Prezesa UOKiK potwierdziło istnienie niezgodności ww. wyrobu z zasadniczymi wymaganiami, zatem wszczęcie postępowania i nałożenie na stronę obowiązku uiszczenia opłat za badania było uzasadnione.

Nie sposób także podzielić stanowiska strony, iż zaskarżone rozstrzygnięcie nie zawierało wskazania terminu i sposobu uiszczenia żądanych kosztów, w sytuacji gdy informacje takie znalazły się w pouczeniu decyzji. Niezbędne składniki decyzji administracyjnej wskazuje art. 107 k.p.a., a zaskarżona decyzja czyni zadość tym wymaganiom. Zawarcie kwestionowanych informacji w pouczeniu decyzji, a nie w

rozstrzygnięciu nie oznacza jednak, wbrew twierdzeniom strony, pozbawienia jej domagania się zmiany rozstrzygnięcia co do tych kwestii.

Ad. 2 Odnosząc się do zarzutu strony dotyczącego wybiórczego rozpatrzenia materiału dowodowego przez organ I instancji i błędnego przyjęcia, że w toku kontroli badaniu poddano *kamizelkę Consorte Horyzont kod EAN 5904512091059*, podczas gdy ze sprawozdania z badań wynika, że przedmiotem badania były „trzy kamizelki ostrzegawcze barwy pomarańczowej o nr kodu kreskowego 5904906801226”, stwierdzić należy, iż jest on bezzasadny, a nadto przedmiotowa kwestia była już podnoszona na etapie postępowania kontrolnego. Ustalono wówczas, iż *kamizelka Consorte Horyzont* posiadała podwójne oznaczenie różnymi kodami kreskowymi. Kod EAN 5904512091059 to kod naniesiony w sposób trwały (nadruk) na opakowanie wyrobu przez producenta wyrobu – SILBET Sp. z o.o., natomiast kod EAN 5904906801226 znajduje się na naklejce zawierającej dodatkowe informacje i umieszczonej na opakowaniu wyrobu przez dystrybutora, z uwagi na wymagania stawiane przez kontrolowanego, tj. CASTORAMA POLSKA Sp. z o.o. swoim dostawcom. Oczywisty jest zatem fakt, iż *kamizelka Consorte Horyzont* o kodzie EAN 5904512091059 i kamizelka o kodzie EAN 5904906801226 to ten sam wyrób.

Niezrozumiałe jest więc formułowanie przez stronę zarzutu w tej materii.

Ad. 3 Organ odwoławczy nie znalazł również przesłanek dla uwzględnienia argumentacji strony, co do braku ustaleń przez organ I instancji czy koszty badania są uzasadnione i czy uwzględniają rodzaj badanego wyrobu oraz stopień skomplikowania i zakres przeprowadzonego badania.

Zgodnie z dyspozycją art. 40j ust. 2 ustawy o systemie oceny zgodności, określając wysokość opłaty za badanie organ powinien wziąć pod uwagę rodzaj badanego wyrobu, stopień skomplikowania oraz zakres badań. Wskazane przesłanki uwzględnione zostają również przez jednostkę badawczą wykonującą zlecone przez organ badanie i znajdują odzwierciedlenie w wysokości opłat, zawartych w kosztorysie bądź ujętych na fakturze VAT. W przypadku badań wykonywanych przez akredytowane laboratorium, a więc jednostkę zapewniającą rzetelność i obiektywizm przeprowadzanych badań, posiadającą wykwalifikowaną kadrę, odpowiednie wyposażenie oraz doświadczenie, brak jest podstaw do podważenia i weryfikacji przez organ I instancji ustalonych przez tę jednostkę kosztów badania. Istotnym dla sprawy jest również fakt, że decyzja Łódzkiego Wojewódzkiego

Inspektora Inspekcji Handlowej o wyborze Instytutu Transportu Samochodowego z siedzibą w Warszawie jako jednostki przeprowadzającej badanie w niniejszej sprawie, poprzedzona została procedurą zapytań ofertowych skierowanych do czterech akredytowanych laboratoriów. W efekcie tej procedury, umowę na przeprowadzenie badań laboratoryjnych zawarto z jednostką badawczą oferującą najniższą cenę za zleczone badanie.

Ad. 4 Za chybiony należy uznać zarzut skarżącej, iż kamizelka *Consorte Horyzont*, kod EAN 5904512091059 nie podlegała ocenie zgodności w trybie ustawy o systemie oceny zgodności, gdyż nie jest środkiem ochrony indywidualnej tylko zwykłym elementem odzieży, w związku z czym poddanie jej badaniom laboratoryjnym było niecelowe a obciążenie strony opłatą za badania - nieuzasadnione.

Zgodnie z rozporządzeniem Ministra Gospodarki z dnia 21 grudnia 2005 r. w sprawie zasadniczych wymagań dla środków ochrony indywidualnej, wydanym na podstawie art. 9 ustawy o systemie oceny zgodności, przez środek ochrony indywidualnej należy rozumieć każde urządzenie lub przyrząd przewidziany do noszenia bądź trzymania przez osobę w celu ochrony przed jednym lub wieloma zagrożeniami zdrowia lub bezpieczeństwa. Przepisów rozporządzenia nie stosuje się natomiast do środków ochrony indywidualnej powszechnego użytku, które chronią przed niekorzystnymi warunkami atmosferycznymi (nakrycia głowy, odzież sezonowa, obuwie, parasole), wilgocią i wodą (rękawice do zmywania naczyń) lub ciepłem (rękawiczki).

Zważywszy, że kamizelka *Consorte Horyzont* kod EAN 5904512091059 jest wyrobem o intensywnej pomarańczowej barwie z 2 odblaskowymi pasami, a jej konstrukcja zgodna jest ze wzorem określonym w normie *PN-EN 1150 Odzież ochronna: Odzież o intensywnej widzialności, do użytku pozazawodowego* i wskazuje na przeznaczenie kamizelki w celu sygnalizowania obecności użytkownika w warunkach ograniczonej widoczności, trudno zgodzić się ze stwierdzeniem strony, że wskazany wyrób jest jedynie zwykłym elementem odzieży chroniącym przed niekorzystnymi warunkami atmosferycznymi. Z enigmatycznego stwierdzenia strony nie wynika ponadto, czy kamizelka ma zapewniać ochronę przed wnikaniem wody czy przed promieniowaniem słonecznym.

W związku z tym, iż skarżąca nie wskazała cech kamizelki, które miałyby tę ochronę zapewniać, jak również nie przedstawiła żadnych dowodów na potwierdzenie stawianej przez siebie tezy, organ odwoławczy nie widzi podstaw do jej uwzględnienia i przyjęcia, że zakwestionowany wyrób nie podlega ocenie zgodności z zasadniczymi wymaganiami.

Zarzuty podniesione przez stronę pozostają, więc bez wpływu na wynikający z art. 40j ust. 1 ustawy o systemie oceny zgodności, obowiązek poniesienia opłat związanych z badaniami przez osobę, która wprowadziła do obrotu lub oddała do użytku wyrób niezgodny z zasadniczymi wymaganiami.

W świetle powyższego, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w oparciu o wyniki badań laboratoryjnych kamizelki *Consorte Horyzont kod EAN 5904512091059*, podziela stanowisko organu I instancji, który słusznie ocenił, że wyrób ten nie spełnia zasadniczych wymagań dla środków ochrony indywidualnej, czego konsekwencją było obciążenie strony kosztami przeprowadzonych badań.

W związku z tym, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów orzekł jak w sentencji decyzji.

Niniejsza decyzja jest ostateczna w trybie postępowania administracyjnego.

Pouczenie

Na decyzję zgodnie z art. 52 § 1, art. 53 § 1 i art. 54 § 1 w związku z art. 3 § 2 pkt 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. Nr 153, poz. 1270 ze zm.) przysługuje skarga wnoszona do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w terminie 30 dni od dnia doręczenia skarżącemu niniejszej decyzji.

z up. PREZESA
Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów
ZASTĘPCA DYREKTORA
Departamentu Nadzoru Rynku

Jadwiga Gunerka